

КОЛЕКЦИЯ
ЖК
КЛАСИКА

*„Класика е това, което на всеки му се
иска да е прочел, но никой няма желание
да четѐ!“*

Марк Твен

Издателство
ПАРИТЕТ

РУСКИ КНИГИ НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

© Предпечатна подготовка Паритет ООД

Трогателна история. Разкази, 224 стр.

Превод: Красимира Тодорова

Джеръм К. Джеръм (1859-1927) е автор на повече от двадесет пиеси, тринадесет повести и десетки разкази. Писателят-хуморист е известен най-вече с великолепната история „Трима в лодка (без да броим кучето)“, но не по-малко известни и очарователни са хумористичните му разкази и есета.

В тази колекция са включени именно тези негови произведения. Тънката наблюдателност и ненадминато чувство за хумор му помагат да намери смешното и комичното дори в най-обикновените и ежедневни случки от живота.

Героите му са колоритни и очарователни, те често попадат в странни, нелепи и стряскащи ситуации, но винаги намират изход от тях.

**За поръчки на книги от сайта www.paritetbg.com
- 20% отстъпка!**

Всички права са защитени. Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма без писменото разрешение на притежателя на авторските права.

ISBN 978-619-153-354-1

Досега в „Колекция класика“

1. Истории от американски писатели - Марк Твен, Франсис Брет Харт, Ърнест Томпсън Ситън, О. Хенри, Джек Лондон
2. Разкази от английски писатели
3. Франсис Брет Харт. Разкази
4. Руски народни приказки

Очаквайте

1. Андрей Платонов. Разкази
2. Хумористични разкази – М. Твен, О. Хенри, Р. Бенчли, А. К. Дойл, Дж. К. Джеръм, Ч. Левър, Х. Х. Мънро (Саки), С. Чорни, А. Аверченко, А. Чехов
3. Ги дьо Мопасан. Избрано
4. Едгар Алън По. Разкази
5. Повести от руски писатели – Л. Толстой, Ал. Толстой, А. Платонов
6. Артър Конан Дойл. Разкази
7. Приказки. П. Бажов, Н. Лесков, В. Гаршин, Д. Мамин Сибиряк, Братя Грим, Х. К. Андерсен, О. Уайлд, Г. Райчев, Е. Пелин
8. Разкази от руски писатели - А. Пушкин, И. Тургенев, А. Чехов, А. Куприн, И. Бунин, М. Булгаков, А. Платонов.
9. Джеръм К. Джеръм. Разкази
10. Кратки разкази от цял свят

Съдържание:

Вечнозелените растения	7
Героят на популярния роман	37
Пощенски картички	50
Трогателна история	65
Удобството да имаш опашка	85
Философията и демонът	104
Цивилизацията и безработицата	116
Чайници	128
Часовници	137
Човекът, който искаше да ръководи	158
Човекът, който не вярваше в щастието	173
За изкуството да вземаш решение	192

ВЕЧНОЗЕЛЕНИТЕ РАСТЕНИЯ

Колко незначителни и неприветливи изглеждат те в благоуханната пролет, когато кокиченцата и минзухарите обличат изящните си дрешки и изпъстрят земята с бяло, лилаво и жълто, когато листните пъпки разтварят пеленки и от всеки клон надничат с бляскави очички към събуждащия се свят, протягат жадно меки като кадифе малки листенца към приближаващата радост в живота им. А те стоят настрана, студени и безучастни към трепетното вълнение и радост, пулсиращи наоколо им.

В горещото щедро лято, когато целият растителен свят надява най-пищната си зелена премяна, когато розите се вият нагоре по портика и високата до кръста трева се полюлява из ливадите, а полята пъстрят от цветя – те изглеждат по-незначителни и неприветливи от всякога, изглеждат мръсни, стари и износени в

избелелите си зимни дрехи.

В спокойните и тихи дни на есента, когато дърветата, подобно на някакви не вече съвсем млади дами, търсят да скрият белезите на старостта под пищни, ярки одежди в златно, кафяво и пурпурно, когато зърното жълтее в полето и зачервилите се плодове висят на кичури от натежалите клони, когато гористите възвишения, прострели се над долината като листна дъга, се обагрят с хиляди нюанси – ах, наистина колко невзрачен и неприветлив вид имат те!

Цялата красота и величие на отмиращата природа се е събрала около тях. А те изглеждат толкова не на място сред този блясък, в своята мрачна, тъмнозелена одежда - като бедни роднини на угощение при богати. Да, наистина колко окаян вид имат тези вежди, стари зелени дрешки. Колко много слънца са ги пърлили и нали са им единствени, одърпали са се, горките, изтъркали са се!

Но когато дойде злата зима, когато цветята умрат и изтлеят, живият плет оголее и дърветата прострат безлистни клони към оловното небе, когато птиците се смълчат, полето стане

кафяво и асмата се вкопчи със сухите си мършави ръце в зида до нея, единствени те остават непроменени, единствени те остават да зеленеят в гората, единствени те от целия растителен свят остават смело да посрещнат свирепите студове и виелици.

Те не са красиви, но са силни, устойчиви, несломими – вечно едни и същи по всяко време, през всички сезони, вечнозелени. Пролетта не може да ги освежи и разкраси, лятото не може да ги обгори, есента не може да ги попари, зимата не може да ги погуби.

На света има и такива вечнозелени хора, вечнозелени мъже и жени, немного, но все пак има. Те не блестят външно, не са умели и изкусни, не са привлекателни. (Природата е един много старомоден продавач, никога не излага най-хубавата си стока на витрината.) Те са съдържани, търпеливи и силни хора; по-силни са от света, по-силни са от живота и смъртта, по-силни от съдбата. Бурите на живота ги връхлитат, дъждовете безмилостно ги шибат, свирепите студове се мъчат да ги сковат; но бурите, дъждовете и студовете отминават, а те остават зелени, пра-

ви, непоклатими. Те обичат топлите слънчеви лъчи на живота, насладите и радостите, които той носи, но и тях посрещат по обичайния си съдържан начин. Нещастieto не може да ги превие, мъката и страданието не изписват израз на отчаяние по лицата им – можеш да ги видиш само да стиснат зъби, и толкова. Нашето благополучие не прави приятелството им по-голямо, нашето злополучие не убива тяхната обич.

Нека се хванем здраво за тези мъже и жени; нека ги привлечем към нас със стоманени куки; нека се вкопчим в тях, както се вкопчваме в скалата в разбушуваното море. Ние не ги ценим много в лятото на живота си. Те не ни ласкаят и не ни превъзнасят. Невинаги са съгласни с нас. Невинаги са блестящи компаньони. Не са добри оратори и което е още по-добре, не те слушат в захлас, когато ти вземеш да ораторстваш. Те са свити и непохватни и понякога нетактични. Не се отличават с нищо и не блестят сред приятелите ни в обществото. Не умеят да се обличат добре, по модата. Облеклото им обикновено е скромно и делнично. Ако се случи да ги срещнем пред клуба, надяваме се да

не ни видят. Те не са от този вид хора, които държим шумно да поздравяваме на обществени места. И едва в дните на нужда ги опознаваме и се научаваме да ги обичаме. Едва когато дойде зимата, птиците разбират колко мъдро са постъпили, че са построили гнездата си на вечнозелените дървета.

В пролетта на нашия живот, в нашата младост, ние отминаваме с презрение и подигравка тези безинтересни, невзрачни вечнозелени растения и като глупави деца, които нямат нищо друго в главата си освен очи, протягаме ръце и плачем за красивите пъстри цветя. Ще направим градинката на нашия живот такова очарователно и приказно кътче, че всеки, който мине край нея, ще ни завижда! В нея ще растат само кремове и рози. Колко красива ще бъде тя под трепкащите лъчи на лятното слънце, под ласкавия повей на западния бриз!

И как ще се свиваме и треперим в нея, когато зашиба дъждът и завее студеният източен вятър!

Ах, вие, лекомислени млади момичета, с красиви главици, пълни с неблагоразумие, кол-

ко пъти трябва да ви се напомня, че невинаги най-излиятелните и най-любвеобилни любими са най-подходящият материал за добър съпруг. Възлюбеният, който въздиша горещо като пещ, няма да въздиша вечно така. Защото пещта ще изгасне и той ще се превърне в един вечно ругаещ ревнив за честта си свадлив Панталоне (Панталоне – герой-маска от италианската Комедия дел арте. – Б. пр.). Удобен ли ще бъде за носене? Няма да можете да го смените, ако не ви приляга, няма да можете да го пратите обратно за преправяне; няма да можете да го отпуснете, ако ви е много тесен, нито да го стесните, ако ви е много широк, нито пък да го захвърлите, когато ви стане студено, и да се загърнете в нещо по-топло.

Такъв какъвто си го изберете, такъв ще си го носите цял живот – при всякакви промени, през всички сезони.

Да, той изглежда толкова красив сега – прекрасен десен, стига цветовете да са трайни и да не избелеят, – толкова мек на пипане и толкова топъл. Дали ще устои на световните бури? Дали ще издържи на житейските несгоди?

Той изглежда толкова мъжествен и смел. Косата му се къдри така божествено. Облича се тъй добре (интересно дали сметката му с шивача е уредена?). Целува ръката ви тъй галантно. Нарича ви с такива гальовни имена. Ръката му така крепко обгръща раменете ви. Красивите му очи преливат от нежност, когато срещнат вашите. Но дали ще целува ръката ви, когато тя остарее и се сбръчка? Дали ще ви нарича с гальовни имена, когато бебето се разплаче през нощта и вие не можете да го усмирите, или ще се редува с вас, за да можете и вие да се отморите? Дали ръката му ще ви обгръща така крепко и в дните на страдания и грижи? Дали очите му ще срещат с нежност вече помътнелия ви поглед?

А вие, младежи, вие, глупави младежи, (каква съпруга се надявате да намерите в празноглавата кокетка, по която лудеете и заради която си скубите косите? Да, тя е много красива и се облича с такъв изтънчен вкус (нали на това посвещава цялото си сърце, ум и душа, нали никакъв друг земен или небесен проблем не занимава мислите ѝ); тя е толкова мила, забавна

и чаровна; и ще продължи да се облича тъй изискано и след като се ожените за нея, а може би още повече и отпреди.

Но вие няма да имате полза от това. Десетки съпрузи ще се очароват и омайват от нея, но вие няма да сте сред тях. Вие ще ръководите представлението, ще плащате разносните и ще вършите цялата работа. А изпълнителката на представлението ще се усмихва и ще очарова тълпата от зрители. Те ще впиват очи в нея, ще ѝ се възхищават, ще разговарят с нея, ще флиртуват. А вие ще имате възможността да се чувствате като благодетел на своите събратя и сестри – и повече на събратята си, – нали ще им устройвате това прекрасно забавление безплатно. И от всички най-малко ще се забавлявате вие.

За вас няма да има дял от тази красота. За вас ще има само уморено лице, потъмнели, лишени от блясък очи и разрошена, с прораснали корени коса. Вие няма да се любувате на изящните дрехи, а на мръсни, раздърпани рокли и провлечени пеньоари, каквито дори готвачката ви би се срамувала да носи. Вас няма да ви да-

рват с очарователни усмивки, за вас ще останат само главоболието, оплакванията и лошото настроение, мълчанието и цупенето, умората, изтощението и раздразнението, които са толкова голямо облекчение след непосилните усилия цял ден да бъдеш приятна.

И кой според вас ще бъде по-добър другар в живота – този, който блести и очарова обществото, или онзи, който разведрява всекидневната стая, този, който е очарователен отвън, или онзи, който е очарователен отвътре? Не, не блестящите и заслепителни мъже и жени, а простосърдечните, скромните са най-добрата компания по пътя на Живота. Мъжете и жените, които само ще се засмеят, докато отварят чадъра си, когато дъждът ги настигне, и ще крачат весело сред калта и камънаците – другарите, които уверено ще ни подадат ръка, когато се стъмни, и ще ни вдъхнат сили, когато вземем да отпадаме – вечнозелените мъже и жени, които подобно на смърчовете изглеждат най-свежи и бодри, когато задуха най-смразяващият вятър – устойчивите, несломимите мъже и жени.

Какво изключително качество е това. Това